

der Nr. 39 kan jeg ikke andet end at maatte fra-
raade. Det forekommer mig, at de Herrer, der
have stillet det, dog kunde, naar de ville have
saadanne Afdrag, finde andre Normer. De
kunde sige: vi finde, at en Mand med 300
Rd. ikke skal svare Noget, og at et Fruentim-
mer med 300 Rd. heller ikke skal svare Noget,
og naar de To forene sig og blive Mand og
Kone, bør de altsaa have Skattefrihed for indtil
600 Rd. Naar de Herrer vilde gaae ind paa
den Vej, have de overseet det Vigtige, at en
Familie nemlig ikke bestaaer af Mand og Børn,
men af en Hustru med, og at der er en stor
Forskjel paa den Familie, som bestaaer af Mand,
Hustru og Børn, og den, som alene bestaaer af
Mand og Børn. Der kan jo forøvrigt være
Tilsælde, hvor det er en reen Fordeel, at der
er Børn, naar disse nemlig have Formue, som
kan anvendes til deres Opdragelse og bidrage
med til Familiens Underhold. Jeg skal isvrigt
ikke mistjende Forslaget og anerkjender, at det
kan have en Støtte i, hvad der tidligere har
været foreslaaet her; men jeg maa i den Hæn-
seende aldeles tiltræde, hvad der er ytret af
den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den
Valgkreds (Tscherning), at disse Hensyn ere
tagne i Scalaen. Endringsforslaget under Nr.
40 finder jeg ikke, der kan være Noget at
erindre imod, naar det undergaaer den lille
Forandring, som er bragt i Forslag, og som er
tiltraadt af de ærede Forslagsstillere. Forslagene
under Nr. 41, 42, 43 og 44 finder jeg ikke
Anledning til at anbefale til Vedtagelse. For-
slaget under Nr. 46 forekommer det mig ogsaa
af de Grunde, som den ærede Ordfører har
ansført, ikke bør vedtages, da det dog ikke ud-
trykker alle de Tilfælde, som efter de deri op-
stillede Bestemmelser vilde foranledige, at et af
Vigningscommissionens Medlemmer ikke kunde
deeltage i Skatteansættelsen. — Hvis Forslaget
under Nr. 48 vedtages, skal Indenrigsministe-
riet gjøre sin bedste Flib i den Henseende.
Hvorvidt der ved en saadan Indretning af Pro-
tocoller kan udrettes noget Stort, vil vise sig.
Det, som for mig er af Vigtighed, er, at der
indhentes saamange Oplysninger som muligt,
og at de ordnes paa bedste Maade. Hvorvidt
det imidlertid skulde være nødvendigt i selve
Protocollerne at optage disse Oplysninger,

kunde være mere tvivlsomt; men der er ladet
Indenrigsministeriet et saa vidt Spillerum, at jeg
ikke kan have Betænkelse ved at gaae ind
paa Forslaget. — Langt større Betænkelse
har jeg ved det næste Forslag, der gaaer ud
paa, at § 12 skal udgaae. Jeg kan forstaae,
at den ærede Rigsdagsmand, der er opført som
Nr. 3 af Forslagsstillerne (Veszen), og som
principmæssig er imod den hele Indkomstskat,
ønsker, at denne Paragraph skal bortfalde; det,
finder jeg, er i sin Orden. Jeg troer, at Pa-
ragraphen netop egner sig til at danne Over-
gangen fra en Beskatning efter Formue og Lei-
lighed til en Indkomstskat. Jeg vil ikke for-
svare denne Bestemmelse i og for sig; men jeg
holder paa denne Modification, fordi jeg er
ængstelig for, at vi efter at have gjort Forsø-
get, igjen skulde tvinges til at opgive Indkomst-
skatten; jeg har seet, hvor ofte man har prøvet
paa at indføre den, og hvorledes man igjen
for et langt Tidsrum har kastet den bort.
Lad os gaae frem med Varsomhed, og lad os
meget hellere optage denne Paragraph og lade
den gjælde i nogle Aar end lade den gaae ud;
senere kan man atter komme bort fra den.
Det er ikke epigvarende Love, som vi her ved-
tage, og denne Lov maa jo om nogle Aar
komme under fornøjet Overveelse og til en Re-
vision. Lad os derfor give Tid, indtil det vi-
ser sig, hvorledes § 12 er anvendt. Jeg over-
seer ingenlunde de Tilfælde, hvori den vil
komme til Anvendelse; men jeg nærer Frygt
for, at Loven, naar man ikke giver en saadan
Bemyndigelse til Vigningscommissionen, i mang-
foldige Tilfælde vil fremkalde en ikke ringe
Misforstaaelse. Jeg gjentager derfor, lad os
beholde Paragraphen som en Overgang fra det
Gamle til det Nye; lad os beholde den i
denne Mellemtilstand, indtil Spørgsmaalet om
en Revision af Loven ligger for. Lad os nu
gaae frem med en saadan Sikkerhed og Be-
tænkelse, at vi ikke skulde være nødt til at
gaae det næste Skridt tilbage. — Det under
Nr. 51 stillede Endringsforslag mener jeg ikke
har megen Betydning. Det deri betegnede
Tilfælde er imidlertid, antager jeg, kun ansført
eksemplvis, og der kunde naturligtvis ansføres
mangfoldige andre Exempler, ligesaa talende,
f. Ex. langt og vedvarende Sygeleie, Begrav-